

Nr 111.

Av herr **Persson** i Fritorp, om skrivelse till Kungl. Maj:t angående åvägabringande av större överskådlighet och ordning beträffande svensk författningssamling.

Svensk författningssamling har för varje år tilltagit i omfång. Till detta ha de s. k. kristidsförordningarna i hög grad bidragit. Under dylika förhållanden måste beträffande författningssamlingen uppställas den fordran, att densammans innehåll blir överskådligt samt att vid utgivandet följas praktiska metoder. Dessvärre brister mycket i dessa hänseenden, vilket lär kunna vitsordas av en var, som av en eller annan anledning måst rådfråga författningssamlingen. Förhållandet är desto betänkligare, som för närvarande allmänheten är nödsakad att i stor utsträckning på egen hand studera författningssamlingen och naturligen icke kan reda sig i författningssamlingens labyrinter. För att påvisa de svårigheter som möta en person, som önskar taga del av gällande förordning, skall jag här anföra ett exempel. Svensk författningssamling 1917 nr 233 innehåller Kungl. Maj:ts nådiga förordning den 1 juni 1917 angående maximipris å kli. Förordningen trädde i kraft den 7 juni 1917 och skulle gälla till och med den 30 april 1918. Redan den 12 juni 1917 (alltså efter 12 dagar) utfärdades kungörelse om ändrad lydelse av § 1 i nämnda förordning (Sv. förf. 1917 nr 268). Den 28 augusti 1917 utfärdades ny förordning angående maximipris å kli (Sv. förf. 1917 nr 572), vilken förordning upphävde förordningen den 1 juni 1917 och kungörelsen den 12 juni 1917 samt trädde i kraft den 1 september 1917 och skall gälla till och med den 30 april 1918.

Uti en uppsats, benämnd »Svensk författningssamlings brister» och införd i Svenska Dagbladet den 6 januari 1918, har länsnotarien Roger

Sundelius i Kristianstad påpekat vissa av de brister, som vidlåda författningssamlingen, och anvisat några medel, varigenom densamma skulle vinna i överskådlighet och reda. De uppslag, som nämnda artikel innehåller, synas mig beaktansvärda, och jag skall tillåta mig att framföra desamma.

»Gällande föreskrifter angående författningssamlingen återfinnas i kungl. kungörelsen den 15 december 1911 angående Svensk författningssamling. Av kungörelsen må här endast anföras följande: Författningssamlingen utgives från justitiedepartementet och utgivare förordnas av departementschefen. Sedan författning, som skall införas, blivit beslutad, bör ett exemplar av densamma utav vederbörande avlämnas till författningssamlingens utgivare, vilken ombesörjer, att författningen felfritt och skyndsamt tryckes. Författningssamlingen utgives i häften. På första sidan av varje häfte utsättes dagen, då det utkommit från trycket. De särskilda författningarna åsättas nummer, löpande för hel årgång, och årgången pagineras i följd. Till varje årgång uppsätts kronologiskt och alfabetiskt sakregister.

Såsom framgår av det anförda saknas föreskrifter om utgivandet av alfabetiskt sakregister, som omfattar större tidsperioder än ett år. För olika perioder av tiden 1825—1904 ha emellertid alfabetiska sakregister utarbetats av Ludvig B. Falkman och C. P. Hagbergh. För tiden efter sistnämnda år saknas däremot dylika register. Då lagstiftningsarbetet under nämnda tid varit mycket livligt, är det tydligt, att utgivandet av ett register för åren från och med 1905 skulle fylla ett länge känt behov. Åt lämplig person bör därför med det snaraste uppdragas att utarbeta alfabetiskt sakregister till samtliga årgångar från och med visst år, exempelvis 1850. Därjämte bör utgivaren åläggas att för framtiden utarbeta fem- eller tioårsregister.

Såsom ett missförhållande måste vidare betraktas det förhållandet, att olika paragrafer av samma författning ändras genom olika nummer av samma års författningssamling. Vad som åsyftas med denna anmärkning åskådliggöres lättast genom exempel. Lagen den 27 juni 1896 om hemmansklyvning, ägostyckning och jordavsöndring har ändrats genom följande nummer av 1917 års författningssamling: nr 245, nr 273 och nr 301. En var av dessa ändringar avser olika paragrafer i lagen. Något giltigt hinder att sammanföra berörda ändringar i en författning och i ett nummer av författningssamlingen synes icke förefinnas. På samma sätt har utsökningslagen ändrats genom nr 307 och nr 383, o. s. v.

Enligt min mening skulle det vara praktiskt, om vid angivandet av en författning återgäves ej blott författningens namn och dagen, då den givits, utan jämväl den årgång och det nummer, under vilket man återfinner författningen i Svensk författningssamling. Då författningarna icke inflyta i författningssamlingen i den ordning de givits, är det ofta nog tidsödande att i det löpande årets författningssamling finna en viss författning. Beträffande övriga årgångar skulle man, därest nämnda beteckningssätt infördes, besparas omgången att behöva anlita det kronologiska registret. Granskar man Svensk författningssamling, finner man att i allmänhet återgives författningens namn och dagen då den givits, men att härutinnan ingalunda iakttages den konsekvens, som måste fordras. Svensk författningssamling 1917 nr 379 innehåller lagen den 14 juni 1917 om ändrad lydelse av 1 kap. 3 § samt om tillägg till 2 kap. i lagen om äktenskaps ingående och upplösning. Med tillämpning av nyss föreslagna beteckningssätt hade rubriken bort lyda: »Lag om ändrad lydelse av 1 kap. 3 § samt om tillägg till 2 kap. i lagen den 12 november 1915 om äktenskaps ingående och upplösning (Sv. förf. 1915 nr 426) given Stockholms slott den 14 juni 1917.» Svensk författningssamling 1917 nr 531 innehåller kungl. kungörelsen den 20 juli 1917 om ändrad lydelse av punkten 2 i de av Kungl. Maj:t med riksdagen antagna grunder för pensionering av arméns befäl och underbefäl med vederlikar samt angående tiden för avgång ur tjänst. Även här saknas uppgift angående tiden för huvudförfattningens utfärdande. Av författningens innehåll kan man ej heller få någon ledning vid sökandet efter huvudförfattningen.»

Av egen erfarenhet som kommunalman har jag upprepade gånger vid de tillfällen, då förfrågningar framställts angående en viss förordning, gjort mig den frågan, huruvida det icke vore möjligt införa ett system, som gör det lättare än vad för närvarande är fallet kunna finna förordningen i fråga.

Utan att vilja påstå att de medel, som anvisats i ovanberörda tidsningsartikel, äro de enda eller de bästa att åstadkomma en förbättring, anser jag dock frågan vara av den vikt att Kungl. Maj:t bör taga densamma i övervägande och tillåter mig därför hemställa,

att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla, att Kungl. Maj:t täcktes föranstalta därom att vid redigeringen av Svensk författningssamling

iakttagas metoder, vilka i större grad än nu är förhållandet tillgodose fordringar på överskådlighet och ordning.

Stockholm den 25 januari 1918.

Sven Persson,
Fritorp.

I motionens syfte instämma:

Cornelius Olsson.

John Jönsson.

Axel Sundberg.
